

64.

K a r i

Historiallista

W i r t t ä ,

Ensimmäinen:

Yri Linna oli Sväifel Maal, ic.

Toinen:

Kijtet ole minun Herran, ic.

Präntätty tänä Vuonna.

Ensimmäinen.

Hr Linna oli Idäisäl maal, Se oli niin kauri-
nist ylös raket, Hopia Kullall, Kallil Kullal, ja
kallil Kivil ylös muurat.

2. Siel sisäl oli yri nuori Försti, fangit juur
hengen jälken, Wijskymmend syldä, Maan alla,
juur maan alla Matoin ja kärmetten kessel.

3. Hänen Isäns Rosin borist, Sen Tornin
tygö tuli, Ach minun Poikan, Rakas Poikan,
Woi minun Poikan, kuins olet fangittu kowin.

4. Ach minun Isän, rakas Isän, Fangiures
olen kowas, Wijskymmend' syldä, Maan alla,
Suur maan alla, Waiwan ja ahdistures.

5. Isä minun Kuningan eteen, Langeis hän
polwillens maahan, Armollinen minun Herran,
Kuule kerran, Kuule kerran Mist poikan on
fangittu kowin.

6. Sanon sinui sanon totta, Mum tyttären
händä tahto, Waan ei se ole niin: Sill hän
on kijn Tornis pimiäs sijn, Tost pitä hänen
mistaman hengens.

7. Armollinen minun Herran, Lasse se fange
irral, Wijskymmend tuhat, Kulda penningit,
Kulda penningit, Anna weren Pisaran edest.

8. Ei auta Kulda penningit, Kuoleman hä-
nen kummingin pitä, Hänen Kaulasans on Kul-
da Käädyt, Kulda Käädyt, Sentähden hänen
kuoleman pitä.

9. Tos

9. Jos kaulas on kulta käänyt, Ei hän
niit warastanut. Kaan yri Neitsytläinen on
andanut, Ja lahjoittanut, Rihlan ja rakkauden
merkit.

10. Kuin Neitsy sen kuuli ja ymmärsi, Ett
fangi mistattaman piti, Lähet silkins liehuwai-
sen, juur punaisen, Hänen hengens lähtemisen
merkit.

11. Breiwin kirjot tällä tawal, Ennen
kuins henges annat, Kats ensist ymbäris Mail-
man juur awarald, Kats ylös myös Linnan
päälle.

12. Kuin sinä nukut, Niin minä hukun,
Tehkä tai liito yhten, linnan sytytän, wal-
kian wiritän, Näin erittäin, Yhest täst mail-
mast.

13. Sielun Isä Jumal korjatkon, Taiwan
Waldafundan, koston andakon Jumal ylhäld,
Joka ei meitä saldin yhten.

14. Sit otettiin Fangat ulos Tornist,
Annettiin hänen Sakramenti, Hän huuti Chris-
turen Ylös tawallinen, Nyt pitää minun kuo-
leman.

15. Sit hän wietin kedon päälle, Hä-
nen pitää astuman Trapui, Silloin hän Mes-
tari rukoili ja aneli Et wiel wäähä aika elä
saisin.

16. Mestari sanoi: ei nyt enä, Sinä tah-
dot minun nyt pettä, Anna tänne sinun silkis,
Ja kartekis, Jol silmäs sidoni kirjui.

17. Mä sido wiel silmäni, Un Mailma kerta katson, En ikänäns enä minä enä, Tain erän peräst Kaunil silmillän mailma katsel.

18. Hänen Isäns seisoi kedon pääl, ja itke katkerast kyllä, Rakas Poikan, Uch minun Poikan, Voi minun Poikan, Sun kuolemas tahdon kosta.

19. Uch minun Isän, Rakas Isän, Mä tätä kuolemata kosta, Wiatoina kuolla wahingori ja murhari, Wiatoina kuolla tahdon.

20. Embä sure nuorta ikän, Eng Mailman kauneut, Waan minä suren mun Neitsykäistän, Ihanaistän, kuin katkerast sure perän.

21. Tai nuori Försti hajotti Silkins: Liehunan tulen wäken, Se ole Merkki Neitsyel, Suur wijmeiseld, Sytyt Linnan Jos itse ylös paloi.

22. Tällä muoto, yhdel, hetkel Kari Nuorukaista hukui, Neitsy paloi, Försti hirtettin, ja ripustettin, Toinen toisens Rakkauden tähden.

23. Kohta kuin kolmas päivä kului, Tuli Engel Tairwast alas, Ja käski Ruumin mahan otta, Juri kohta, Taih Kaupungi kadotetan.

24. Sentähden tuli kosto suuri Marettiin kuolema tämä, Ja kedon pääl maahan lyötin Ja tapettin Ihmist wiissi sata.

25. Oppikat tästä jokainen, Ettei kohta hywä mielist Yhdestä hajot, alas wajot, Ja pois erioit Yhdestä Rakkaudest.

26. Oppikat

26. Se ihminen on willis ja wimmattu,
joka näin muodottamast tece, Sumalast ulwos
sytetty, Ja hyljätty, joka ei kadu pahoi töi-
täns.

27. Se on kaikille tietävä, Joka tämän
wirren on tehnyt, Yri kaunis Neitsykäinen,
Shanainen, Idäisel Maal, yhdes Linnas.

Toinen.

Rijtet ole minun Herran, Ja hywäst siunattu
Poikan, Tahdon nyt weisata kerran Täsä ja
joka paikas.

2. Miehest pyhäst ja Piikaisest, Tämä wirsi
on tehty, Sanct Yrjänäst yhdest Kiddarist,
Kong Lunnus tähti on nähty.

3. Mitä minä sanon Yrinäni kuulee, tee mi-
nun tahtoni juuri Kapadocian Kaupungin Si-
säl tuli, siel kestä Lohikärme suuri.

4. Se Kaupung on pitkä ja sangen suuri,
Uusi Kuningas kuluisa sisäl, Lohikärme makias
läsnä muuri Tahdoi Kaupungin yös niellä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Tokapäi-
wä hän elatust tahdoi Zmisis, Glämis, kuin
monda kuoli, Tokk perät pois olla mahdoit.

6. Jos ei hän saanut joka Päiwä ja Yö,
Elatust wahwast juuri, Niin käwi koht Kau-
pungin tygö Hengens puhals ylös muurin.

7. Kuin

7. Kuin hän Hengens puhals ylös muurin,
Tunsi ne kuin olit sisäl; Tokainen kuoliar kohta
tuli Oli ruumit kaduilla Ziel.

8. Kuningas sanoi neuvo toinen, Pidettä-
män täsä pitä, Peto vastaan ja Ihmisit Ett
elämän nautit saissim.

9. Pijdäkön vuoro myöda, Yr Ihminen
joka talost, Päivär sen pahan Pedon syöda,
Ett saamme elä juur jalost.

10. Borgarit pidit kohta Käskyn, kuin
Kuningas sanonut oli, Edes täydyi käyda ei
säästä; Yri joka talost pois tulit.

11. Ett jokaiseld oli tullut Pohikärmen
ruar, Nijn Kuningan Tyttären vuoro tuli
Ulos pantin pedon teurar.

12. Kuningas tarits puolen Rijkians, Neit-
sen wapauren tähden, Borgarit sano tahdo me
nijn: Syötin meidängin lapsen nähden.

13. Tolles tahdo Herra anda edes, me sa-
non totifest suuri, Sil hätä on meidän käsissäm,
Me lyömme maahan teidän muurin.

14. Tuli surullisex Kuningan sydän Sitä
surkia meno sangen, Itki hartast käski Neitsen
mennä Pedon teurar kuin on langen.

15. Käy nyt edes Neitsy minun, Sinun
pitä Pohikärmen ruar, Ujattelin Kuningan pojat
sinun, ja ei pahan pedon teurar.

16. Neitsy murhes käsi postel Ja itki kat-
terast kyllä Wesi juori silmil alas postil, Ach
kuria yllä olet.

17. Neitsy

17. Neitsy parhat wateit päällens puki;
Ja itki katterast kyllä Karitsa sylis kijtti ja
luki, Ja wuodat kynelit kyllä haikias.

18. Tääät hywäst rakas Farin, Tääät hy-
wäst Christityt kaikki, Tähän ast on minusta
pidetty waari, Nyt pitä edeskäymän ratki.

19. Tule nyt kansan Herra Jesu Christ,
Tule nyt minua autaman Tunnustan syndiseri
itsiän wissist Tule sieluni wapahaman.

20. Neitsy lähte suurel surul, Siit Linnast
kaikein nähden, Tokk olit kaupungin katuil ja
tiel Hartast itki Neitsen tähden.

21. Neitsy meni yhden kedon pääll ja kat-
seli ympärillens, Tuli Sanct Yrjänä ajain siel
Hän karatti Hewoistans ympärins.

22. Sit tuli Sanct Yrjänä ajaden, Kiisi
suiset jol hewoistans kääysi, Harniskat kijs kuin
auringon terä Ja ei Neitse tunden händä.

23. Seiso häwäst Neitsy minun, Mitäs
itket niin waihiast, Mikä liene ett muttum on
kaswos, Minä tahdon sun päästä waiwast.

24. Neitsy sano juur waihiast Sanct Yrjä-
nästä wastan, Kyneleit wuodatan juur haikias,
Ja händ siin olemas haastoi.

25. Ajakat pois te nuori mies, Paetkat ystä-
witten puolen, Tiedän todest ett hukuu täs ties,
Nijn hywin mä yrin kuolem.

26. Sumalan wäet minä tahdon Neitsyi ja
Bestei auta, Minä tänäpäin sul awun tuotan,
Ja Pohikärmen pois saatan.

27. Pohikärme wedest ylös tuli, Sanct Yr-
jäinä ajoi händä wastan, Pist miekan kijdast et
läpits tuli, Ja ei enä Neitsyt hastan.

28. Ei Lindu lennä niin nopiast, Kuin hän
miekkans ulosweti, Toka Raudast, Kullast, Ja
Hopiaast oli Tol Ihmeit juuri teki.

29. Se totinen Sanct Yrjänä Herra Jesu
Christ Taita meit kaikki auta helwetin madon
läpitsöpist, Pijnan ja Kuolemans kautta.

30. Me rukoilem Isä sinua, wahwista mei-
dän uskom Armos anna ja myös lisä, Etten
tulis pirun tuskan.

31. Kunnia olkon, Isälle loppumatoim Myös
Pojall, Pyhäl Hengel sama tulkon, Ylistys
kans surell woimall.

